

מסורת הש"ס

(א) (ג' הרא"ש דר' ינאי),
(ב) (ע"ר תוס' לקמן פד:
ד"ה אם כתבו,) (ג) ס"ח
מירי דהוי אבל תנאי
דעלמא, (ד) נגעים פ"ב
מ"ח,

תורה אור השלם

ו. כִּי תָבֹאוּ אֶל אֶרֶץ
כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם
לְאֶחָהּ וְנָתַתִּי נָגַע צָרַעַת
בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם:
וַיִּקְרָא יְד לְדֹ

תוספות רי"ד

אמר אבי ארן קרוב
חמים בן בתולה בן
באמצע בן שמוך ממא
סולא קרוב נמי
סולא פי ארבע נמי
בכפוס ארבע חתומים
אמר ר' יהו' קרוב ונמצא
א' מהן קרוב א' סולא
התקנים הנהגות בשאר ארצות
חשיבין קרוב כאלו הלא
אדאית חתום וא' קרוב
הלא לעיל המבטיח ארבע
סומים בתולה קרוב א'
סולא אמר לך כשר
ואמר לך סולא דאורי
לאחלוץ בקיום שטרות
דעלמא של תלררן חתום
חתום קרוב תהילא ואן
שכר עדים אחרים והרואה
שכר של הקרוב סומס
אבל אכל כבר חתום
אמר בכשרות ואן חתום
קרוב אלא אל הקשר
קרוב וידעם של ארבע
הערים סומכין כדחציצין
החם נבי ארבעה קרובים
שכר: ושעתא מיה חתום
תלחא קמיינין ואן בענין
החם ארבעה סומ' בענין
רעפוס ליקבע אל הארץ
קרוב מוקס או בתולה
א' באמצע א' בסוף
היתכשרה בן טובא
פי' ארבע לפשות שהיו
חתומים בן ערים הרבה
חל חת' מניין מוקס פי' שך
ולא כתי' רעפוס פי' שך
הם חת' בכפוס כמי
ג' במקורס:

שליח חפזאי
החברים של אסתר ואלי
היו את מחתרת לכל אדם
אלא לפעמי ר' אליעזר
מחירי והכנסים מאוחרים
שטען: "שטען מנה ויחזור
ויתנו" וכל ויאמר לכל אדם
את מחתרת לכל אדם
ואם כתבו בחבור אפי"ס
שחור ומקוץ פסול.
אמר שטען לכל הנהג
אמר הנהג ויגישו סתם
אמר אמר לכל דרי את
מחתרת לכל אדם
לפעמי: "צדע עשה וכו".
פירש שטען לכל ויתנו
אדם ויחזרו שטען לכל
שטענה הארשעית
היה יפס ויטען מנה
ויחזור ויתנו לכל ויאמר
לכל דרי את מחתרת לכל
אדם ויחזרו שטען לכל
שטענה הארשעית
ואם כתבו מנהג אפי"ס
לכל דרי את מחתרת לכל
אדם ויחזרו שטען לכל
שטענה הארשעית
ואם כתבו מנהג אפי"ס
לכל דרי את מחתרת לכל
אדם ויחזרו שטען לכל
שטענה הארשעית

דליותא דמ'א הילכך בענין
אלא אס אפ'ר לה ה'רי
ה'רס אילן מפני ששנה
זה גיטין סתם ר'ו דר'א
צ"ל לה בעת המסירה
שיכתבנו בנט לא שיאמר
אינו צ"ל אלא ה'רי זה
ה'רי זה גיטין והיא מפורז
עליה ד'ר אילעונו דהא
ובע"מ הוא דפליג רבי אלי
מיטמאין בנבעים אלא של
מיטמאין בעי עובדי סוכרי
וה'ר בתי עובדי סוכרים

הזורק פרק שמיני גיטין

דקא מ'לג ופני חד סד. שוה'ק וממסר העדים מן הקשרים אחד אחד בכל דילוג ודילוג שמונה במשנתו לא דילג אלא אחד בזמין הקשרים: ששע מינה האי קרוב חסיד. בין בחמילה קודם לבשרים בין בזמנשו בין בכפופו: מ'לג קצב ליה מקום. לקרחה בזמנ': ושעמ מינה.

דקא מולג ותני חדא
אביי שמע מינה הא
בתחילה בין באמצע
קבע ליה מקום ושמו
מקימיון ולא בעינן רצו
בעינן רצופין לקבע
בתחילה או באמצע
טובא כי אתו לקמיה
צא והשלים עליה

ותחשבו לדמה חתי לקדומיה בשני
קדושים וזהו כשר גדלמתיךן לעיל:
ליקבע ליה מקום. להשלמת קדושים:
ואו בחילת. קודם לשנים הששירים בכל
שלהם ושלמה הממויין זו: ואו בלמט.
בג' ו'ג' ממויין יבשר קדוש אחד
בגון כשר קדוש וכשר וחזר קדוש אחד
כשר וקדוש וכשר וכן לעולם: ואו
בכור. בג' ו'ג' קדוש מקומות: ולכשר
ביה. קדושים טובא וליכל למיטח
לדמה חתי לקדומיה בשני קדושים וזה
כשר דהא לא משכחת שני קדוין בכל
ג' דרופין שני שאלן לך נו שנים קדוים
שלא יאה הפסק ב' שירים ביהמה
שאלה מלגה אשמה מקנאה להשלמת
שני קדוים בקציעות מקום שמה
בימה לא בעינן דרופין הלכן היישינן
לדמה מקיים ליה בקדוין מחפזין:
ל' און לקמיה דר' אמי. גט מקשר
שלא דאמינן לו עדים למנין קשריו
והקופר והעדים פנינו ועדיין לא
הגמיר לה: א' אל' כן. וכן נגס: כן
הוא עיקרה של קוניה ו' ואלה שמעתי
כן אלא כדילארע וקורטס מורי און:

הדרך עלך הזורק גמ

המגרש. ואמר לה. נשמת
מסירה: 'גמ' על
מנת הו'. על מנת שלא תנשא
לפלוני: אבל בעל מנת מודו. רבן
דבנן לא שייך המהירה במיתות
הגט לכל אדם אלא שהתנה עמה
על מנת שלא תנשא ליה ואין זה
אלא כתנאי בעלמא: אלא של
עובדי כוכבים. דכתיב לחזקתם:
הכל

וזהו נקט בדרימח כסמך על מנת
לקנות פירך ארבי יוסי הגלילי דלמח
שלה מינשאי ורבי חיבעלי קאמר רבי אל
הגלילי לנח אליעזר מחזק ליספור
דלפיו בגל מנת שלה מינשאי ורבי
לח מתי פירך מדי רבי יוסי הגלילי
אלו בזות כון על מנת שלה מינשאי
מינשאי גרדח הוכר דלח' ארבי
אף על גב דבאלח אסיר נשאין וצבילי
טעמח דרבי אליעזר אצל

אמר רבינא תא שמע בל הבתים
לשם חובה לא הוה מלי לאי

חזקה בכשרות והיא רדתי שאמר לה כנתתה שיהא
לך גיטין סתם י' דלו נכשראמר לה הרי זו נישד
אלא ללכות חזק ושהו הרי זו מותרת לה
לכן קצקן נפול ש' גז הרי זו מותרת לכל אדם
א' דספא דקדק' ר' יהודה אמר דלי ריבוי' לך
כ' כהה כן חזק הרי זו מותרת לכל אדם וקא
ל' סתם שכחתיבה מחגרתה השאעל לה אסמיה
ח' אציעי' להו האי אלא חזק אלא ע' ע'מ
ז' ר' חזק אלא כ' ע'מ מר' ל' מיר דהוא
ז' ע'מ' דרמבא כל בחזק מודה להו דהא שיי
עובדי כוכבי' א' אמר' בשלמא חזק אדם שפיר
א' דהיטמא חזק י' שיראל' א' בשטמא חזק
מיתא' כונעני' א' חתומי' אמר ר' חננאל א' חתומי'

צא והשלם עליו עבד מן ה' דאמר צפרק גט פשוט דמשמע דוקא קרובים כשרי בנאחד שכתב גט לאשתו והחזר

דקא מדרג וּתְנִי חֵד חֵד שְׁמוֹ מִינֵה אִמֵּר
אֲבִי שְׁמַע מִינֵה הָאֵי קְרוֹב חֲתִים אִי בְּעִי בִין
בְּחִיילֵה בִין בֶּאֱמָצֵעַ בִין בֶּסוּף מִמָּאִי מִדְּלֵא
קִבְעֵקֵי לִיָּה מְקוֹם וּשְׁמוֹ מִינֵה מִכֵּל תִּלְחֹא
בְּעִינֵי מִקְסִימִינֵי וְלֹא בְּעִינֵי רִצּוּפִין דְּאִי סִלְקֵא דַּעֲתָךְ
בְּעִינֵי רִצּוּפִין קִבְעֵקֵי לִיָּה מְקוֹם לְחֵא קְרוֹב
בְּחִיילֵה אִי בֶּאֱמָצֵעַ אִי בֶּסוּף וְלִכְשֵׁר בִּיָּה
טוֹבֵא כִי אֲתוּ לִקְמִיָּה ⁶דְּרִבִּי אֲמִי אִמֵּר לִיָּה
צֹא וְהִשְׁלִים עָלָיו עֲבַד מִן הַשּׁוֹק:

הדרך עלך חזק

המגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם אלא לפלוגי ר' אליעזר מתיז וחכמים "אוסרים" כיצד יעשה ייטלנו הימנה ויחזור ויתנו לה ויאמר לה הרי את מותרת לכל אדם "כתבנו בתוכו אע"פ שחזר ומחקן פסול: **גמ'** איבעיא להו האי שאלו חזקו הוא או על מנת הוא חזק הוא ובחזקו הוא דפלוגי רבנן עליה דר' אליעזר דהא שייך לה בנט 'אבל בעל מנת מודו ליה מידי דהוה אבכל תנאי דעלמא או דלמא על מנת הוא ביע"מ הוא דפלוגי ר' אליעזר אדרבנן אבל בחזק מודה דהא שייך לה בנט אמר רבינא ת"ש ^דכל הבתים מטמאין בנגעים אלא של עובדי כוכבים אי אמרת בשלמא חזק הוא שפיר אלא אי אמרת על מנת הוא על מנת דלא מיטמו בתי עובדי כוכבים הוא דמיטמו בתי ישראל הא מיטמו בתי עובדי כוכבים לא ממטמאי בתי ישראל ועוד בתי עובדי כוכבים מי מטמאי והתניא יונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחותכם ארץ אחותכם מטמאה בנגעים ואין בתי עובדי כוכבים מטמאין בנגעים אלא "שמע מינה חזק הוא ש"מ מתני' דלא כ"י האי תנא דתניא אמר ר' יוסי בר' יהודה לא נחלקו רבי אליעזר וחכמים על המגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חזק מפלוגי שאינה מגורשת על מה נחלקו על המגרש אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם על מנת שלא תשנאי לפלוגי שריא

[illegible]

ומדתן בריש ונחיס (דף ג.) כל הנכחים שנכחו של
ראיה דהתם לא שייך לא על מנת ולא חוץ ואומרו

תנאה ומצנע בנזל ובעיה סמוריס
נשג נהגיו הו עדיך לנזל מנזל עת
הנאני ובינז ענז לנזל עת
וראי עימ' דכל תנאה דבידה לקימ'ס
דעלמא שרינן לא לאחור לא אפון
אברו חיי וז מטרותיה ולאחר לא
מיר. עשונז כל עת סמחנה ואומיר לא
המעשה עת קים אס לא עת קים
אלה עשיית מעשה האשה היא באל
קים עת עשיית אונזו המעשה אבס
חיי מלזי וכינעז אונז עשיית מעשה
לזל העל עת עת עת עת עת
הנז מבידיו והכלל עת עת עת עת

פב.

עין משפט
נר מצוה

א מִי פִיחַ מַחֵל
 גִּירוּשֵׁי הַלֵּלֶּה חַ טַמֵּה
 עֵשֶׂן דַּ טוֹשֵׁי־הָאֵשׁ טַמֵּה
 קֵל טַפִּיחַ אֵל
ב בִּי מִי וְטַמֵּה שֶׁ טוֹשֵׁי־
 עֵשֶׂן וְטַמֵּה קֵל טַפִּיחַ אֵל
ג בִּי מִי שֶׁ טַמֵּה חַ טַמֵּה
 שֶׁ טוֹשֵׁי־הָאֵשׁ טַמֵּה
 קֵל טַפִּיחַ אֵל
ד דִּי מִי פִיחַ מַחֵל
 טוֹמַחֵל גִּירוּשֵׁי־הָאֵשׁ
ה הִי מִי פִיחַ מַחֵל
 גִּירוּשֵׁי הַלֵּלֶּה חַ טַמֵּה
 עֵשֶׂן דַּ טוֹשֵׁי־הָאֵשׁ טַמֵּה
 קֵל טַפִּיחַ אֵל

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible][illegible]

ן איהו לינשא מיד ולקמן
 מריחות מיד והיא תחקים
 איהו למה לה גיטא ואלא
 היכי אמרין דבכל תנאין
 מאתים וזו הנקרה הגט או
 גטא והכא היכי שריין לה
 ד שטא תבא תהא האשה ארתו
 את אבא וכיוצא בהן בכל
 המעשה שהרי הבעל תלה
 ים שלא תשתי יין כל ימי
 זו תשתי יין נמצא גט בטל
 זה ארתו המעשה שיתבטל
 מיד ולא תישינו שטא